

در انتخابات پارلمانی سوئد راست گرایان افراطی مخالف اتحادیه اروپا با اقبال عمومی مواجه شدند تا هیچ ائتلافی نتواند به تنهایی دولت تشکیل دهد

دومینوی پیروزی راست‌های افراطی ادامه پیدا می‌کند؟

⚡ خطر در کمین پارلمان اروپا

آنچه رهبران اتحادگرای اروپایی را بیش از نتایج انتخابات پارلمانی کشورهای اروپایی نگران کرده، احتمال نفوذ واگراهای راست افراطی در انتخابات سال آینده پارلمان اروپاست. نفوذ و قدرت گرفتن راست‌های افراطی در پارلمان اروپا، هدفی است که استیو بنن، مشاور سابق دونالد ترامپ به دنبال آن است. پروژه‌ای که او در اروپا با تاسیس بنیاد «جنبش» دنبال می‌کند، تقویت احزاب راست‌گرا با هدف به مخاطره انداختن یکپارچگی اتحادیه اروپاست. بنن برای انجام ماموریت خود، به‌دنبال تصاحب کرسی‌های پارلمان اروپاست. او در این زمینه به «دیلی‌بست» گفته که می‌خواهد احزاب پوپولیستی را به اندازه کافی برای ایجاد یک «گروه فوق‌العاده» در راستای انتخابات پارلمانی اتحادیه اروپا در ماه می آینده ایجاد کند. به اعتقاد او، بلوک پوپولیستی می‌تواند تا یک‌سوم از ۷۰۵ کرسی نمایندگان مجلس (MEPS) را در انتخابات سال آینده تعیین کند. آنچه بنن به دنبال آن است، عملاً در اروپا در حال تحقق است. دامنه‌دار شدن اختلافات دولت ایتالیا و مجارستان با اتحادیه اروپا بر سر پذیرش مهاجران، باعث نزدیکی دولت‌های پوپولیست و راست‌گرای افراطی ایتالیا و مجارستان شده است. آن‌گونه که مائتو سالوینی، معاون نخست‌وزیر و وزیر کشور ایتالیا گفته راست‌گرایان به دنبال ائتلاف احزاب پوپولیستی برای انتخابات آتی پارلمانی اتحادیه اروپا هستند. او بر همین اساس گفته آینده اتحادیه اروپایی در خطر است و سرنوشت آن طی یک سال معلوم خواهد شد. همین اظهارات پارلمان اروپا و رهبران مخالف واگرایی را به وحشت انداخته است تا آنان نیز برای این نبرد مرگ و زندگی اتحادیه اروپا خود را آماده کنند. آن‌گونه که آنگلا مرکل گفته «این انتخابات می‌تواند به یک رویاویسی بزرگ بین نیروهای طرفدار و ضداروپایی تبدیل شود. ما مطمئناً یک مبارزه انتخاباتی سخت را برای انتخابات اروپایی پیش رو داریم.»

اما چرا بنن پارلمان اروپا را برای توسعه ملی‌گرایی برگزیده است؟ پارلمان اروپا به همراه شورای وزیران قوانین اتحادیه اروپا را تصویب می‌کنند. همچنین بودجه اتحادیه اروپا باید به تصویب پارلمان اروپا برسد. پارلمان همچنین بر کار کمیسیون اروپا و سایر نهادهای اتحادیه اروپا نظارت دارد. حتی اخذ تصمیمات مهم اروپا باید با تایید پارلمان صورت گیرد. این ظرفیت‌ها در پارلمان اروپاست که آن را برای راست‌های افراطی مهم کرده است. آنان تلاش می‌کنند کرسی‌های این پارلمان را برعهده بگیرند تا از این طریق بتوانند نقش اتحادیه اروپا در تصمیم‌گیری‌هایشان را کم‌رنگ و بی‌اثر کنند.

⚡ ترامپ لبه دیگر قیچی بنن

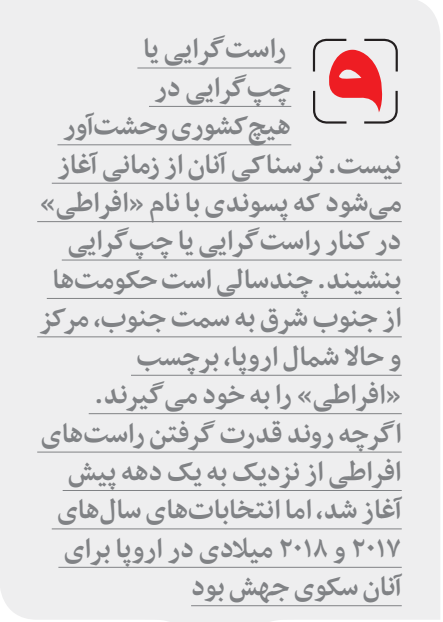
اقدامات استیو بنن که بنوعی وزیر اعظم غیررسمی ترامپ است، یک لبه قیچی‌ای است که اتحادیه اروپا را برای تکه‌تکه کردن احاطه کرده است. لبه دیگر این قیچی دولت آمریکا به ریاست دونالد ترامپ است. اگر مذاکرات با جریانات خرد برای راه‌اندازی جنبش ملی‌گرایانه جهت فروپاشی اتحاد اروپا برعهده بنن است، ترامپ و دولتش گفت‌وگو با سران کشورها را در سطوح بالا پیگیری می‌کنند. البته این سیاستی است که دولت باراک اوباما به اجرای آن با رعایت ظرافت‌های دنیای سیاست اهتمام داشت. آمریکا که بر نابودی اتحادیه اروپا تمرکز کرده است، بخش اول آن را با کلید زدن برگزیت در بریتانیا در زمان ریاست‌جمهوری باراک اوباما به انجام رساند. امروز اما ترامپ همان مسیر را با سرعت بیشتری می‌پیماید. مساله اصلی اروپا، بحران مهاجرتی است که بحران‌سازی‌های آمریکا در قاره آفریقا و آتش‌افروزی‌های این کشور به همراه متحدان عربی و صهیونیستش در خاورمیانه صورت داده است. او صریح از جانشون که سیاست‌هایی همسو با راست‌های افراطی دارد، حمایت کرده و او را نخست‌وزیر خوبی برای انگلیس خوانده؛ از سوی دیگر به مکرون پیشنهاد خروج از اتحادیه اروپا در ازای پیمان دوجانبه تجاری داده است. ترامپ همه این کارها را می‌کند تا ردی از اروپای واحد برج نگذارد.

⚡ راست‌گرایان دژ به دژ جلو می‌آیند

راست‌گرایی یا چپ‌گرایی در هیچ کشوری وحشت‌آور نیست. ترسناکی آنان زمانی آغاز می‌شود که پسوندی با نام «افراطی» در کنار راست‌گرایی یا چپ‌گرایی بنشینند. چندسالی است حکومت‌ها از جنوب شرق به سمت جنوب، مرکز و حالا شمال اروپا، برچسب «افراطی» را به خود می‌گیرند. «دولت راست افراطی»، «ائتلاف راست میانه و راست افراطی»، «راست‌های افراطی در پارلمان» و... پراستفاده‌ترین گزاره‌ها در نظرسنجی‌های انتخاباتی، نتایج انتخابات، تشکیل دولت و نیروهای موثر در پارلمان‌ها و دولت‌های اروپایی هستند. اگرچه روند قدرت گرفتن راست‌های افراطی از نزدیک به یک دهه پیش آغاز شد، اما انتخابات‌های سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ میلادی در اروپا برای آنان سکوی جهش بود. در اتریش حزب راست افراطی آزادی مردم اتریش که ۲۷/۴ درصد آرا را به دست آورده بود، با حزب راست «مردم» که ۳۱/۴ درصد از آرا را کسب کرده بود، ائتلاف کرد و توانست در تشکیل دولت مشارکت ویژه داشته باشد. در ایتالیا نیز دو حزب پوپولیست «جنبش پنج‌ستاره» با ۳۲/۶۸ درصد آرا و حزب راست افراطی «لیگ شمال» با ۱۷/۳۴ آرا ائتلاف کردند و یک دولت پوپولیست راست‌گرا تشکیل دادند. اما این پایان کار راست‌گرایان در اروپا نبود. در مجارستان بحث راست‌های افراطی بلندتر از کشورهای دیگر اروپایی بود. در انتخابات پارلمانی این کشور حزب راست ملی‌گرای «فیدز» با کسب دوسوم آرا بدون ائتلاف و یکضرب دولت اکثریت را تشکیل داد. بحران مالی سال ۲۰۰۸ و ورود سیل مهاجران به اروپا بعد از بحران سوریه را دو دلیل اصلی جان گرفتن راست‌های افراطی در اروپا می‌دانند. «مهاجرت‌سیزی» و تاکید بر «حفظ فرهنگ ملی و در عین حال جدایی از اتحادیه اروپایی» دو ویژگی شاخص راست‌های افراطی در سراسر اروپاست. این همان چیزی است که آلمان و فرانسه یعنی دو ستون اتحادیه اروپا با آن مبارزه می‌کنند. آنچه راست‌های افراطی از آن دم می‌زنند، کمترین تأثیر را بر آلمان گذاشته است چراکه این کشور اقتصادی پویا و قوی دارد و در عین حال مهاجران کمتری را به نسبت جمعیت ۸۰ میلیونی‌اش پذیرفته است. با این حال آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان مدتی است با راست‌های افراطی درگیر است، البته نه در دولت یا پارلمان، بلکه در کف خیابان. شهر کمنیٹس این کشور چند روزی است که با تظاهرات و درگیری‌های مهاجرت‌ستیزان و مدافعان مهاجران مواجه است. اما این وضعیت در سوئد کمی متفاوت است. این کشور ۱۰ میلیون نفری در سه سال گذشته بیش از ۳۰۰ هزار مهاجر را پذیرفته است. این اتفاق بهترین فرصت برای راست‌های افراطی مهاجرت‌ستیز بود تا بتوانند در انتخابات اسمال پارلمان را قیضه کنند، اتفاقی که البته نیفتاد اما با این حال آنها در تصاحب کرسی‌های پارلمان موفق‌تر از قبل عمل کرده‌اند.

منافات دارد. میثائیل روت، مسئول روابط اروپایی وزارت امور خارجه آلمان در گفت‌وگو با روزنامه آلمانی «دی ولت» درخصوص نتایج انتخابات پارلمانی سوئد اظهار داشت: «نتایج این دوره از انتخابات پارلمانی سوئد به هیچ وجه مطابق با برنامه‌ها و چشم‌اندازهای اروپا نیست». وی در ادامه افزود: «اینکه صداهای مختلف در اروپا داشته باشیم، بسیار سنجیده و منطقی است، اما درخصوص حزب پیروز در انتخابات سوئد باید اذعان کنم که سیاست ضد‌مهاجرتی آنها می‌تواند پیامدهای دشواری برای اروپا به همراه داشته باشد.» روت همچنین خاطرنشان کرد: «درخصوص بحران مهاجرت با فرهنگ‌های متعدد و مختلف روبه‌رو هستیم و این یکی از قسمت‌های دشوارکننده ماجراست. سوئد تاکنون به‌واسطه مهاجرت‌پذیری، سنگینی بار این بحران را برای اروپا تعدیل می‌کرد، اما در حال حاضر با چنین شرایطی روبه‌رو نیستیم.»

⚡ دومینوی راست‌گرایان افراطی؟

سال ۲۰۱۸ نمی‌خواهد به خوبی برای اتحادیه اروپا به اتمام برسد و آنها باید نظاره‌گر چند انتخابات دیگر نیز باشند. لهستان قرار است اواخر سال ۲۰۱۸ انتخاباتی محلی برگزار کند. انتخابات پارلمانی لتونی در روز ۶ اکتبر (۱۴ مهر)، انتخابات سراسری لوکزامبورگ در تاریخ ۱۷ اکتبر (۲۵ مهر) و انتخابات ریاست‌جمهوری ایرلند در ماه نوامبر (آبان - آذر) دیگر انتخابات‌هایی است که اتحادیه اروپا را می‌تواند با چالش‌های جدید مواجه کند.

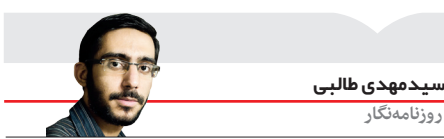
به ناچار به یکدیگر نزدیک کند. اگر این اتفاق بیفتد هم نمی‌توان از دموکرات‌ها به‌راحتی گذشت. جیمی اکسون، رهبر راست‌های افراطی سوئد در گردهمایی به مناسبت موفقیت این حزب گفت: «ما کرسی‌های خود در پارلمان را افزایش می‌دهیم و نفوذی فوق‌العاده در تحولات سوئد در هفته‌ها، ماه‌ها و سال‌های آینده خواهیم داشت.» آنها قطعاً بخشی از پازلی هستند که این روزها در گوشه‌گوشه اروپا سر برآورده‌اند و یک‌به‌یک پارلمان‌های اروپایی را فتح می‌کنند. بر همین اساس هم مارین لوپن، رهبر حزب راست افراطی فرانسه در توثیتی موفقیت راست افراطی سوئد را تحسین کرد. او در این توثیت نوشت: «باز هم یک شب بد دیگر برای برنامه‌های اروپا به وجود آمده است. انقلاب دموکراتیک در اروپا در حال حرکت به جلو است. لوفون این انتخابات را یک همه‌پرسی بر سر آینده نظام‌فاهی سوئد تلقی کرده، اما راست‌های افراطی این انتخابات را یک نظرخواهی درباره مهاجرت و نحوه پیوستن مهاجران به جامعه این کشور خوانده‌اند.»

برخی تحلیلگران پیش‌بینی می‌کنند سوسیال دموکرات‌ها به همراه سبزها دست به تشکیل دولت اقلیت بزنند؛ امری که در سوئد چندان هم غیرمعمول نیست. اما چنین دولتی برای پیاده کردن برنامه‌های خود و تصویب قوانین جدید راه سختی پیش رو داشته و وابستگی زیادی به آرای دیگر احزاب و جناح‌ها در پارلمان خواهد داشت. استفان لوون، رهبر حزب سوسیال دموکرات و نخست‌وزیر کنونی سوئد گفته است، احزاب سوسیالیسی و سبزها از یک سو و جناح محافظه‌کار لیبرال برای آنکه مانع از قدرت‌گیری پوپولیست‌های راست‌گرا شوند، باید درباره همکاری با یکدیگر تأمل کنند.

مهاجرت و پناهنده‌پذیری از جمله موضوعات محوری کارزار انتخاباتی احزاب، به‌ویژه حزب پوپولیستی «دموکرات سوئد» بود. قدرت‌گیری این حزب راست پوپولیستی ریشه در نارضایتی بخشی از مردم سوئد از سیاست‌های دولت کنونی در مسائل پناهندگی و مهاجرت دارد. سوئد- کشوری که ۱۰ میلیون نفر جمعیت دارد- از سال ۲۰۱۵ تاکنون بیش از ۳۰۰ هزار مهاجر را پذیرفته و این مساله باعث انتقادها نسبت به دولت و همچنین قدرت گرفتن راست‌های افراطی در اروپا شده است. براساس آمارهای رسمی سوئد حدود ۱۸/۵ درصد جمعیت این کشور از مجموع ۱۰ میلیون نفر جمعیت آن زاده کشورهای خارجی هستند.

⚡ نتایج انتخابات به ضرر اروپاست

قدرت گرفتن راست‌های افراطی یعنی پایان اروپا و اتحادیه اروپا. بر همین اساس و بعد از مشخص شدن نتایج، مسئول روابط اروپایی وزارت امور خارجه آلمان تاکید کرد نتایج به‌دست‌آمده در انتخابات پارلمانی سوئد با اهداف اروپا

سید مهدی طالبی
روزنامه‌نگار

سوئد که روزگاری مهد سوسیال دموکراسی در اروپا به شمار می‌رفت، حالا صدای شیپور نتونازی‌ها را نه از دوردست‌ها که از میانه قلعه وایکینگ‌ها می‌شنود. راست‌گرایان افراطی که سال ۲۰۱۰ برای نخستین بار به پارلمان سوئد راه یافتند، هرگز گمان نمی‌کردند هشت سال بعد بتوانند تبدیل به سومین جریان در پارلمان شوند؛ اتفاقی که به لطف سیاست‌های مهاجرت‌پذیر دولت در سال‌های اخیر شامل حال آنان شد. در انتخابات پارلمانی سوئد که روز یکشنبه برگزار شد، ائتلاف حاکم یعنی چپ میانه به رهبری سوسیال دموکرات‌ها و همچنین ائتلاف راست‌میانه به برابری نسبی دست یافتند، اما آرای نمایندگان حزب راست‌گرای افراطی دموکرات سوئد رشد چشمگیری داشت. راست‌گرایان افراطی که دلایل اقبال مردم به حزب دموکرات‌های سوئد (SD) را درک کرده‌اند، چشم بر درهای قلعه وایکینگ‌ها دارند. آنان که از مخالفان سرسخت سیاست‌های مهاجرت‌پذیری دولت هستند، تلاش می‌کنند تمامی راه‌های ورود مهاجران به سوئد را مسدود کنند. این شاید اولین هدف‌شان باشد. هدف دوردستر هم خروج از اتحادیه اروپاست؛ چیزی که نه‌تنها راست‌گرایان سوئد که همتایان آنان در ایتالیا، مجارستان، اتریش، فرانسه و... نیز دنبال می‌کنند.

براساس این گزارش، انتخابات پارلمانی سوئد ساعت هشت صبح روز یکشنبه به وقت اروپای مرکزی آغاز شد. همان‌گونه که نظرسنجی‌های منتشرشده پیش از انتخابات نشان می‌داد، دو بلوک اصلی این انتخابات یعنی چپ‌گرایان و راست‌های میانه‌رو نتوانستند اکثریت پارلمان را به دست آورند، اما راست‌گرایان افراطی با جهش قابل‌ملاحظه‌ای روبه‌رو شدند. در این انتخابات نمایندگان ائتلاف سوسیال دموکرات‌ها، سبزها و حزب چپ‌گرای سوئد در مجموع ۶/۴۰ درصد از کل آرا را کسب کردند. ائتلاف راست میانه نیز ۳/۴۰ آرا را کسب کرد تا ائتلاف حاکم هم نتواند اکثریت را در پارلمان سوئد به دست آورد. دموکرات‌های سوئد یا همان راست‌گرایان افراطی هم ۱۷/۶ درصد از آرا را کسب کردند. این نتایج به آن معناست که سهم ائتلاف حاکم به رهبری سوسیال دموکرات‌ها تقریباً ۱۴۴ نماینده، سهم ائتلاف راست میانه حدود ۱۴۲ نماینده و سهم دموکرات‌ها ۶۳ نماینده از ۳۴۹ صندلی پارلمان سوئد است. دموکرات‌ها در این انتخابات رشد بسیار چشمگیری داشتند. آنها چهار سال پیش تنها ۴/۷ درصد از آرا را کسب کرده بودند و تنها ۱۴ نماینده داشتند، اما حالا ۴۹ نماینده بیش از آن زمان داشته و ادعای اثرگذاری در تصمیمات کشور را دارند.

در انتخابات روز گذشته، اعضای پارلمان «ریکسداگ» که عالی‌ترین مجلس قانونگذاری سوئد است، انتخاب شدند. با تشکیل این پارلمان، زمینه تعیین نخست‌وزیر سوئد هم فراهم خواهد شد. هنوز آرای ۳۰۰ هزار سوئدی خارج از کشور شمارش نشده است. شمارش آرای آنان که تا روز چهارشنبه به درازا می‌کشد، می‌تواند نتایج انتخابات را دگرگون کند، اما این نتایج نشان می‌دهد هیچ‌یک از ائتلاف‌های پیروز نمی‌توانند دولت آتی این کشور را تشکیل دهند، زیرا برای این کار نیاز به تصاحب حداقل ۱۷۵ کرسی پارلمان است. اینجاست که نقش دموکرات‌ها بیش از پیش اثرگذار خواهد بود. آنها حالا می‌توانند با هریک از دو جریان انتخاباتی ائتلاف کنند و دولت آینده سوئد را تشکیل دهند. اگر این اتفاق بیفتد، پایه‌های دژ مستحکم اروپا به لرزه درخواهد آمد. اما زیاد هم نباید خوش‌بین بود، زیرا تمامی احزاب دو بلوک اصلی انتخابات پیشاپیش اعلام کرده‌اند حاضر به ائتلاف با حزب «دموکرات سوئد» نیستند. این حزب پوپولیستی علاوه‌بر نگاه انتقادی و سختگیرانه‌اش در مساله پناهجویی و پناهندگی از مخالفان اتحادیه اروپا نیز محسوب می‌شود. شاید تنفر دو جریان سوئد از راست‌های افراطی، آنها را

خبر

دکتر ولایتی با اشاره به آتش زدن کنسولگری ایران در بصره و خبرسازی‌های دروغ علیه زائران عراقی تاکید کرد

اختلاف افکنی؛ پروژه عوامل آمریکا در بصره و تهران

وقتی دیدند مردم عراق انتخابات ارزشمندی را برگزار کردند و در آستانه تشکیل دولت جدید هستند و تمام گروه‌ها برای انتخابات با هم متحد شدند برای ایجاد نفاق این اقدامات را انجام می‌دهند.» مشاور رهبر معظم انقلاب در امور بین‌الملل بایبان اینکه اکثر مقامات سیاسی ونظامی عراق آتش‌زدن کنسولگری ایران را به‌شدت محکوم کرده‌اند، افزود: «شیطنت‌های خبر عوامل آمریکایی در بصره و تبلیغات سوء و جهت‌دار آنها علیه زائران عراقی در ایران و برعکس موجب اختلاف بین ملت‌های ایران و عراق که نزدیک‌ترین روابط را دارند، نخواهد شد.» اشاره ولایتی به خبرسازی‌ها علیه زوار عراقی به‌اواخر مرداد سال جاری باز می‌گردد. در ۲۸ مرداد سایت «خبرآنلاین» در گزارشی با عنوان «چرا از سفر مجردی عراقی‌ها به مشهد جلوگیری نمی‌شود؟» خبری دروغ درباره استفاده جنسی عراقی‌ها از زنان ایرانی را منتشر کرد. چند روز بعد که این خبرسازی در فضای اجتماعی و سیاسی بازخورد مناسب پیدا نکرد، روزنامه «شهروند» در گزارشی در همین باره مدعی می‌شود که «رفت و آمد بعضی مردان مجرد عراقی به خانه‌های مسافر مشهد بیشتر شده، آنها که با زنان ایرانی همراه‌شان راه ورود به هتل‌ها را بسته می‌بینند، راهی بیش از ۶ هزار خانه مسافر غیرمجاز این شهر زیارتی می‌شوند.» در ادامه این سناریو، صفحه توثیرت روزنامه «شرق» هم این موضوع را به نقل از «شهروند» منتشر کرد تا این مساله تبدیل به یک موضوع فرایگرد در فضای مجازی شود. اما این خبرسازی که با استناد به اظهارات رئیس اتحادیه

فرهیختگان مشاور رهبر معظم انقلاب در امور بین‌الملل می‌گوید: «آتش زدن کنسولگری ایران در بصره و همچنین تبلیغات سوء و جهت‌دار علیه زائران عراقی در ایران، بخشی از شیطنت‌های آمریکا و عوامل آن برای ایجاد اختلاف بین ملت‌های ایران و عراق بوده است.» او البته این را هم گفته که این شیطنت‌ها باعث نخواهد شد در روابط نزدیک ایران و عراق خللی ایجاد شود. بر اساس این گزارش، علی‌اکبر ولایتی، مشاور رهبر معظم انقلاب در امور بین‌الملل در امور بین‌الملل در حاشیه مراسم روزنامه‌ای از تمیز و سکه یادبود دومین سالروز تاسیس بانک ملی در جمع خبرنگاران با اشاره به آتش زدن کنسولگری ایران در بصره، اظهار داشت: «با توجه به اینکه انتخابات پارلمانی عراق با موفقیت برگزار شده است و هم‌اکنون احزاب و گروه‌های مختلف سیاسی با هم متحد شده‌اند تا رئیس دولت جدید را انتخاب کنند؛ اما برخی سودجویان به دنبال مانع‌تراشی در روند تشکیل دولت جدید هستند.» وی گفت: «جمهوری اسلامی ایران همواره از دموکراسی واقعی بر پا شده در عراق حمایت کرده و حمایت خواهد کرد. عوامل استکبار کنسولگری ایران را در بصره آتش می‌زنند تا این اقدام به حساب دولت عراق گذاشته شده و روابط این کشور با ایران تیره شود.» وی همچنین درباره اوضاع سیاسی کشور عراق گفت: «مسئولان عالی‌رتبه عراق از حیدرالعبادی تا دکتر جعفری‌وزیر امور خارجه آتش زدن کنسولگری ایران را در عراق محکوم کردند.» ولایتی گفت: «آمریکایی‌ها، سعودی‌ها و صهیونیست‌ها

هتلداران خراسان صورت گرفته بود، بلافاصله از سوی محمد قانع‌ی رئیس اتحادیه هتلداران خراسان تکذیب شد و او گفت که اصلاً چنین چیزی نگفته است. حمله برخی افراد به کنسولگری ایران در بصره که مرتبط با کنسولگری‌های آمریکا و عربستان بودند، نشان داد که دست‌هایی در پشت پرده برای بر هم زدن روابط حسنه بین دولت ایران و عراق است؛ دست‌هایی که می‌توان رد بخشی از آن را نه در بصره و بغداد که در تهران یافت.